

Article 78

La comptabilitat pública resta sotmesa a verificació ordinària o extraordinària a càrrec dels funcionaris dependents de la Intervenció General de la Generalitat i dels que, donat el cas, designi la Sindicatura de Comptes o el Tribunal de Comptes.

Article 79

El conseller o la consellera d'Economia i Finances trameta al Parlament, a títol informatiu i d'estudi per a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, i fa publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, trimestralment i dintre del trimestre següent, l'estat mensual d'execució del pressupost de la Generalitat i de les seves modificacions, així com els moviments i la situació del Tresor.

Article 80

1. El compte general de la Generalitat es forma amb els documents següents:

a) Compte de l'administració general de la Generalitat.

b) Compte de les entitats autònomes de caràcter administratiu.

c) Compte de les entitats gestores de la Seguretat Social.

2. S'uneixen al compte general de la Generalitat els comptes generals de les diputacions provincials.

3. La Sindicatura de Comptes uneix al compte general de la Generalitat els comptes de les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg, els de les empreses públiques i els dels altres ens de dret públic, que no siguin entitats autònomes de caràcter administratiu, els pressupostos de les quals són aprovats pel Parlament.

4. També s'acompanya qualsevol altre estat que es determini per reglament, i els que reflecteixen el moviment i la situació dels avals concedits per la Generalitat.

Article 81

El compte de l'administració general de la Generalitat comprèn totes les operacions pressupostàries, patrimonials i de Tresoreria efectuades durant l'exercici i constarà dels punts següents:

1. La liquidació del pressupost, dividida en tres parts:

a) Quadre demostratiu dels crèdits autoritzats en l'estat de despeses i en les seves modificacions, al qual s'unirà una còpia de les lleis, les disposicions i els acords en virtut dels quals s'hagin produït aquelles.

b) Liquidació de l'estat de despeses.

c) Liquidació de l'estat d'ingressos.

2. Un estat demostratiu de l'evolució i la situació dels valors a cobrar i de les obligacions a pagar procedents d'exercicis anteriors.

3. El compte general de Tresoreria que posi de manifest la situació de la Tresoreria i les operacions realitzades per aquell durant l'exercici, amb distinció de les que corresponguin al pressupost vigent i als anteriors.

4. Un estat relatiu a l'evolució i a la situació de les bestretes de Tresoreria a què fa referència l'article 40.1 d'aquesta Llei.

5. El compte general de deute públic, i en general, de l'endeutament de la Generalitat.

6. El resultat de l'exercici amb l'estructura següent:

a) Els saldos de l'execució del pressupost per obligacions i drets reconeguts i per pagaments i ingressos efectuat.

b) El dèficit o superàvit de Tresoreria per operacions pressupostàries, incloent-hi les que corresponguin a l'exercici vigent i als anteriors.

c) La variació dels actius i passius de la Hisenda de la Generalitat, derivada de les operacions corrents i de capital.

7. Un estat demostratiu de l'evolució i la situació de les inversions amb especificació de la seva incidència comarcal.

8. Una memòria justificativa dels costos i els rendiments dels serveis públics, i del grau de compliment dels objectius programats en aquest sentit.

9. Un estat dels compromisos de despeses adquirits amb càrrec a exercicis futurs d'acord amb l'autorització continguda a l'article 36 d'aquesta Llei, amb indicació dels exercicis en els quals s'hagin d'imputar.

10. Un estat que reflecteixi l'evolució i la situació dels recursos locals i institucionals administrats per les finances de la Generalitat.

Article 82

El compte general de la Generalitat es forma per la Intervenció General de la Generalitat amb els comptes que els diferents compte donants hagin de retre a la Sindicatura i al Tribunal de Comptes.

CAPÍTOL VIII

Responsabilitats

Article 83

1. Els/les titulars de càrrecs polítics i els funcionaris o funcionàries al servei de la Generalitat o de les entitats autònomes o empreses públiques que dolosament o culpablement, per acció o omisió, ocasionin perjudici econòmic a la Hisenda de la Generalitat, queden sotmesos a la responsabilitat civil, penal o disciplinària que escaigui, d'acord amb les lleis. La responsabilitat penal i la disciplinària són compatibles entre elles i amb la civil.

2. Estan especialment subjectes a l'obligació d'indemnitzar la Hisenda de la Generalitat els interventors o interventores, el tesorero o tesorera i l'ordenador o ordenadora de pagaments responsables d'engany o culpa inexcusable que no haguessin salvat la seva actuació oposant-se, mitjançant escrit, sobre la improcedència o il·legalitat de l'acte, document o expedient.

3. La responsabilitat, en els supòsits de concurrència de responsables, és mancomunada, llevat dels casos d'engany o frau, en què és solidària.

4. Quan els superiors dels presumptes responsables o l'ordenador o ordenadora de pagaments, respectivament, tinguin notícia d'un abastament, malversació, dany o perjudici a la Hisenda de la Generalitat, o si hagués descorregut el termini assenyalat per l'article 50.3 d'aquesta Llei sense haver-se justificat els manaments de pagaments als quals es refereix, instruiran les oportunes diligències prèvies i adoptaran amb el mateix caràcter les mesures necessàries per a assegurar els drets de la Hisenda de la Generalitat.

Article 84

Constitueixen accions i omissions de les quals resulta l'obligació d'indemnitzar la Hisenda de la Generalitat:

a) Incórrer en abastament o malversació afectant l'haver de la Generalitat.

b) Administrar els drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat incomplint les disposicions reguladores del seu gestió, liquidació, inspecció i recaptació i ingressos en el Tresor.

c) Autoritzar despeses i ordenar pagaments sense crèdits o amb crèdit insuficient o infringint d'alguna altra manera les disposicions vigents sobre la matèria.

d) Provocar pagaments indeguts mitjançant la liquidació d'obligacions o l'expedició de documents en virtut de funcions encomanades.

e) No retre els comptes exigits per reglaments o presentar-los amb defectes greus.

f) No justificar l'aplicació dels fons a què fa referència l'article 50 d'aquesta Llei.

g) Qualsevol altres actes o omissions que constitueixin incompliment de les disposicions d'aquesta Llei i d'altra normativa aplicable a l'administració i comptabilitat de la Hisenda de la Generalitat.

Article 85

1. En relació amb els actes i les omissions tipificades en l'article anterior, i sens perjudici de les competències de la Sindicatura de Comptes de Catalunya i del Tribunal de Comptes, la responsabilitat es dilucida o aclareix mitjançant expedient administratiu.

2. L'acord d'incoació de l'expedient, la resolució d'aquest i el nomenament de l'instructor/a corresponen al Govern quan es tracti de titulars de càrrecs polítics de la Generalitat, i al conseller o a la consellera d'Economia i Finances en els altres casos. L'expedient es tramita, en tot cas, amb audiència dels interessats o interessades.

3. La resolució corresponent s'ha de pronunciar sobre els danys i els perjudicis causats als drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat, i els/les responsables tenen l'obligació d'indemnitzar en la quantia i el termini que s'assenyali.

Article 86

1. Els danys i els perjudicis determinats per la resolució de l'expedient a la qual es refereix l'article anterior tenen la consideració de drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat. Si s'escau es procedirà al seu cobrament per via de constrenyiment.

2. La Hisenda de la Generalitat té dret a l'interès previst per l'article 14 d'aquesta Llei sobre l'import dels danys i perjudicis des del dia que aquests s'hagin produït.

3. Quan a causa de la insolvència del deutor o deutora de la Generalitat derivi l'acció cap als responsables subsidiaris, l'interès es compta des de la data en què aquests són requerits amb aquesta finalitat.

CAPÍTOL IX

Les subvencions i les transferències de la Generalitat de Catalunya

SECCIÓ PRIMERA

Principis generals

Article 87

1. Es considera subvenció tot ajut que comporti una disposició de fons públics acordada per la Generalitat o les seves entitats autònomes a

càrrec dels seus pressupostos, que tingui per objecte un lliurament dinerari entre els diferents òrgans i unitats de l'administració pública de la Generalitat, o d'aquests a altres entitats públiques o privades i particulars, i que compleixi els requisits següents:

a) Que el lliurament es faci sense contraprestació directa dels beneficiaris.

b) Que el lliurament estigui afectat a un fi, un propòsit, una activitat o un projecte específics, i hi hagi l'obligació del destinatari de complir les obligacions o els requisits que s'hagin establert.

c) Que la finalitat respongui al foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o per a la promoció d'una finalitat pública.

2. Les disposicions de fons públics als quals es refereix l'apartat 1 que no compleixen el requisit de la lletra b tenen la consideració de transferències.

3. Quan la subvenció o la transferència es faci en espècie, s'ha de regir pel que estableix la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya. No obstant, és aplicable el que estableix aquest capítol en el supòsit que la finalitat de la subvenció n'impliqui l'execució per la mateixa administració, i a càrrec dels seus crèdits pressupostaris destinats a transferències o subvencions.

4. En el supòsit d'ajuts que impliquin indemnitzacions derivades de catàstrofes naturals i altres causes de força major, el règim jurídic és el que determina la norma jurídica que les regula.

Article 88

1. El que disposa aquest capítol és aplicable a les subvencions que tramiti:

- L'administració de la Generalitat
- Les entitats autònomes de la Generalitat
- Altres ens públics que en depenen de la Generalitat

d) Empreses públiques, els consorcis i altres ens amb participació majoritària de la Generalitat sempre que estiguin finançades amb aportació del pressupost de qualsevol dels anteriors.

2. El règim econòmic financer de les subvencions és el que estableixen aquesta Llei, les lleis especials aprovades pel Parlament i les respectives lleis de pressupostos de la Generalitat, i són aplicables supletòriament les normes de dret administratiu i, si no n'hi ha, les del dret privat. No obstant això, respecte a les línies de subvencions finançades amb fons comunitaris i gestionades per la Generalitat de Catalunya, preval la normativa de la Unió Europea.

3. A les transferències, els és aplicable amb caràcter general el mateix règim econòmic i financer que a les subvencions establert en la secció primera d'aquest capítol, en tot allò que no derivi del caràcter finalista d'aquestes.

4. En el supòsit fixat per l'article 87.4 s'aplica amb caràcter general el mateix règim jurídic econòmic i financer que a les subvencions, en tot allò que no sigui incompatible amb la seva naturalesa

Article 89

El que estableix aquest capítol no és aplicable a les subvencions que, atorgades per una altra administració pública, hagi de lliurar la Generalitat a un tercer, i en aquest cas és aplicable la normativa de l'ens concedent, sens perjudici de la subjecció al règim de comptabilitat pública i control que correspongui.

Article 90

1. La concessió de les subvencions s'ha de subjectar a criteris de publicitat, concurrència i objectivitat.

2. En matèria d'ajuts públics a empreses la concessió de les subvencions s'ha d'ajustar a la normativa de la Unió Europea i a les directrius emanades de la seva Comissió.

3. La concurrència no és preceptiva:

a) Si les subvencions tenen assignació nominativa en els pressupostos de despeses.

b) Si la concessió i la quantia de les subvencions deriven del compliment d'una llei.

c) Si per l'especificitat i les característiques del beneficiari o de l'activitat subvencionada no és possible, d'una manera objectivable, promoure la concurrència pública.

d) Si els beneficiaris són corporacions i entitats locals i l'objecte de la subvenció és inclòs en plans o en programes prèviament aprovats. En aquest supòsit, els esmentats plans substitueixen les bases reguladores a les quals es refereix l'article 92.

Article 91

Són subjectes en el procediment de tramitació de les subvencions:

a) L'ens concedent és l'òrgan que atorga la subvenció, dins l'àmbit de la seva competència, un cop establerta la consignació pressupostària amb aquesta finalitat.

b) El beneficiari o el destinatari dels fons públics, el qual ha de realitzar l'activitat que va fonamentat l'atorgament de la subvenció, o trobar-se en la situació que en legitimi la concessió.

c) Les entitats col·laboradores. A aquest efecte les empreses i els ens públics de la Generalitat, les corporacions de dret públic i les fundacions que estiguin sota el protectorat d'un ens de dret públic, i també les persones jurídiques que compleixen les condicions de solvència i eficàcia que s'estableixin, poden, com a entitats col·laboradores, actuar en nom i per compte de l'ens concedent a tots els efectes relacionats amb la subvenció, lliurant i distribuint els fons públics als beneficiaris, quan així s'estableixi en les bases reguladores, sense que els fons esmentats es considerin integrats en el seu patrimoni.

SECCIÓ SEGONA

De les bases reguladores, les convocatòries i la concessió

Article 92

1. L'ens concedent, amb caràcter previ a l'acord de concessió, ha d'aprovar les bases reguladores de la subvenció, llevat que l'objecte d'aquesta justificu la impossibilitat de la concurrència.

2. Les bases reguladores han de concretar com a mínim:

a) L'objecte de la subvenció i el període en què s'ha d'executar l'activitat.

b) Els requisits dels beneficiaris i la manera d'acreditar-los.

c) La possibilitat d'intervenció d'entitats col·laboradores i les condicions de solvència i eficàcia que hagin de reunir.

d) La forma en què el beneficiari o l'entitat col·laboradora han de justificar el compliment de la finalitat per a la qual es va concedir la subvenció i de l'aplicació dels fons percebuts, i el termini per efectuar-la.

e) Els límits i els requisits per a autoritzar bestretes o pagaments a compte sobre la subvenció concedida.

f) La forma i l'import de les garanties que, si escau, s'han de prestar en cas de bestretes o de pagaments a compte de la subvenció.

g) Els criteris de valoració de la sol·licitud de la subvenció en el cas de concurrència competitiva, i la possibilitat de revisar les ja concedides, en especial la possibilitat de modificar la resolució de concessió en el cas d'alteració de les condicions o de l'obtenció concurrent d'altres ajuts.

h) L'obligació del beneficiari de facilitar tota la informació que li sigui requerida per la Intervenció General de la Generalitat, la Sindicatura de Comptes o altres òrgans competents, d'acord amb aquesta Llei i altres normes aplicables.

3. Les bases reguladores s'han de sotmetre, prèviament a la seva aprovació, a informe del servei jurídic i de la intervenció delegada de l'ens concedent. Aquesta aprovació s'ha de fer per ordre del conseller o de la consellera corresponent, o de l'òrgan competent, en els supòsits especificats per les lletres b), c) i d) de l'article 93 d'aquesta Llei, i s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

4. Les convocatòries de subvencions han de concretar com a mínim:

a) Les bases reguladores de la subvenció o indicació de la disposició on es contenen.

b) L'aplicació pressupostària a la qual s'han d'imputar i la quantitat màxima destinada.

c) El termini per a presentar la documentació.

d) Els òrgans competents per a la tramitació i la resolució del procediment i el termini per a la seva conclusió.

e) El mitjà de notificació de la resolució i, si aquesta exhaureix o no la via administrativa, amb indicació dels recursos i els òrgans davant els quals es poden interposar.

f) En el supòsit d'ajust d'estat o subvencions a empreses susceptibles de tenir aquesta consideració i per donar compliment a la normativa de la Unió Europea, s'han d'especificar, en la convocatòria, les diverses finalitats a les quals va adreçada d'acord amb la tipologia que es fixi mitjançant una ordre del conseller o de la consellera d'Economia i Finances. S'ha de fer una reserva pressupostària per a cada una de les finalitats especificades o per a cada conjunt de finalitats que segueixin els criteris d'agrupació establerts a l'ordre.

5. Totes les convocatòries públiques de subvencions han d'incloure, entre els requisits exigits a les empreses, la justificació que el sol·licitant compleix la quota de reserva per a la integració social dels minusvàlids, establerta per la legislació vigent.

6. Amb caràcter previ a la publicació de la convocatòria s'ha d'autoritzar la despesa derivada de la línia d'ajuts convocada. En el cas que en la convocatòria es comprometin fons públics d'exercicis pressupostaris futurs, l'autorització de la despesa correspon al Govern. En la convocatòria s'ha d'adjuntar el certificat de la intervenció que acrediti que s'ha efectuat la reserva de crèdit corresponent.

Article 93

Són òrgans competents per a la concessió de les subvencions:

a) En els departaments de la Generalitat, el conseller o la consellera titular, o l'òrgan corresponent que determini la convocatòria.

b) En les entitats autònomes de naturalesa administrativa, els presidents o presidentes, directores o directores, i els consells d'administració en la resta d'entitats autònomes, sens perjudici de la facultat de delegació en els gerents.

c) En els ens restants, els òrgans rectors, d'acord amb el que estableixen les seves lleis de creació o normativa específica, sens perjudici de la possible delegació en els gerents o figures anàlogues.

d) El Departament per a Universitats, Recerca i Societat de la Informació, en relació amb les subvencions en matèria d'universitats i recerca.

Article 94

1. La concessió de les subvencions s'ha d'ajustar a les regles següents:

Primera. El procediment de concessió és, preferentment, el de concurrència competitiva.

Segona. La resolució que posi fi al procediment de concessió ha d'ésser motivada.

Tercera. El termini màxim per a resoldre i notificar les resolucions de concessió de subvencions és de sis mesos.

Quarta. L'import de les subvencions concedides en cap cas no pot ésser d'una quantia que, aïlladament o en concurrència amb subvencions d'altres entitats públiques o privades, nacionals o internacionals, superi el cost de l'activitat a desenvolupar pel beneficiari.

2. Excepcionalment, es poden concedir directament subvencions innominades o genèriques, sempre que s'acrediti l'impossibilitat de promoure la concurrència pública per les especificitats del subvencionat o de les activitats a desenvolupar. Aquesta concessió ha de complir els següents requisits:

a) El procediment s'ha d'iniciar a instància de part.

b) Ha d'haver una proposta motivada de l'impossibilitat de promoure la concurrència del secretari o secretària general o de l'òrgan competent del departament o bé de l'òrgan assimilat en l'estructura de les entitats autònomes.

c) La resolució de la concessió és del conseller o de la consellera corresponent.

d) Si l'import a concedir és superior a 300.000 euros o el que determini la llei de pressupostos cal l'autorització prèvia del Govern.

3. La resolució de concessió ha de contenir com a mínim:

a) La identificació de la persona o persones sol·licitants a les quals es concedeix la subvenció

b) L'import i, si escau, el percentatge subvencionat del pressupost de l'activitat o projecte singular i específic presentat per la persona sol·licitant, si l'objecte de la subvenció és d'aquesta naturalesa.

c) La justificació com a condició, en el cas que s'autoritzi bestretes, de l'execució de l'objecte de la subvenció.

d) En el cas que s'autoritzi bestretes, la forma i la quantia de les garanties que, si s'escau, ha de presentar el beneficiari de la subvenció.

4. En el cas de subvencions directes o nominatives, a més de l'anterior, ha de contenir, com a mínim, el termini i la forma de justificació de

l'aplicació del fons i l'obligació de subministrar informació a efectes de control.

5. Excepcionalment, la concessió es pot produir mitjançant acords, pactes, convenis i contractes amb entitats de dret públic o privat, si aquests mitjans són més eficients per a assolir els objectius fixats, i són exigibles els mateixos requisits que s'estableixen en aquest capítol.

6. Els ens concedents han de donar publicitat a les subvencions atorgades mitjançant l'exposició d'aquestes en el tauler d'anuncis designat a la convocatòria i en el supòsit de subvencions d'un import superior a 6.000 euros, s'han de publicar, a més, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. En tot cas s'ha d'indicar el beneficiari, la quantitat concedida, les finalitats de la subvenció i el crèdit pressupostari al qual s'han imputat. El que estableix aquest apartat no és aplicable a les subvencions nominatives.

7. Les subvencions que concedeixin els departaments amb caràcter compensador de les càrregues per operacions financeres formalitzades pels perceptors poden ésser lliurades pel seu import total a l'Institut Català de Finances o a l'Institut Català de Crèdit Agrari, segons quina sigui la matèria, perquè procedeixin al pagament periòdic d'aquestes subvencions en els exercicis corresponents o a l'amortització parcial del capital pendent de les operacions amb subvenció associada.

Article 95

Les obligacions de la persona beneficiària són:

a) Realitzar l'activitat o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de la subvenció.

b) Acreditar davant l'entitat concedent o, si escau, de l'entitat col·laboradora el que determina la lletra a), i complir els requisits i les condicions que determinin la concessió o el gaudiment de la subvenció, mitjançant els justificants de les despeses o l'activitat que ha de cobrir l'import finançat o, si la subvenció consisteix en un percentatge del cost de l'activitat o la inversió, el cost total corresponent, sens perjudici d'altres mitjans de comprovació que s'hagin establert en les bases reguladores.

c) Sotmetre's a les actuacions de comprovació de l'entitat concedent o, si escau, de l'entitat col·laboradora, a les de control de l'activitat econòmica financera que corresponguin a la Intervenció General de la Generalitat, a la Sindicatura de Comptes, o altres òrgans competents, i en particular a les derivades del que disposa l'article 97.

d) Comunicar a l'entitat concedent o, si escau, l'entitat col·laboradora l'obtenció de subvencions per a la mateixa finalitat, procedent de qualsevol de les administracions o entitats públiques o privades, nacionals o internacionals, i les alteracions a les quals es refereix l'article 92.2.

e) Proposar a l'òrgan concedent qualsevol canvi que, dins la mateixa finalitat, es pugui produir en la destinació de la subvenció que, si s'escau, ha d'ésser expressament autoritzat per l'òrgan concedent.

Article 96

Les obligacions de les entitats col·laboradores són:

a) Lliurar als beneficiaris els fons rebuts d'acord amb els criteris establerts per les normes reguladores de la subvenció.

b) Verificar, si escau, el compliment i l'efectivitat de les condicions determinants per a la concessió de les subvencions.

c) Justificar l'aplicació dels fons percebuts davant l'entitat concedent i, si s'escau, lliurar la justificació presentada pels beneficiaris.

d) Sotmetre's a les actuacions de comprovació i a les de control que estableix l'article 97.

SECCIÓ TERCERA

Control

Article 97

1. La Intervenció General de la Generalitat, d'acord amb la normativa aplicable i, en particular, amb el que disposa l'article 71 i d'acord amb els plans de control aprovats pel conseller o per la consellera del Departament d'Economia i Finances, ha de controlar les subvencions públiques afectades per aquesta Llei per a assegurar el compliment de les seves finalitats i de les disposicions legals aplicables a les finances de la Generalitat.

2. El personal que, ocupant llocs de treball en la Intervenció General, desenvolupi les esmentades funcions de control té, a tots els efectes legals, el caràcter d'agent de l'autoritat, i les autoritats públiques li han de prestar la protecció i l'auxili que aquell requereixi. Així mateix, les actes i les diligències esteses per l'esmentat personal en el marc dels procediments respectius, tenen la consideració de documents públics i fan prova dels fets que els motiven, llevat d'acreditació en contrari.

3. El procediment de control es regeix per la normativa pròpia dels procediments administratius. En tot cas la seva durada no pot ultrapassar el termini d'un any, comptador a partir de l'endemà de la notificació de la resolució d'inici; a aquest efecte no són computables les dilacions notificades imputables a l'administrat, ni les derivades de causa de força major o del compliment de l'ordenament jurídic. L'esmentat termini es pot prorrogar motivadament per un altre d'equivalent.

4. El control ha d'afectar les entitats col·laboradores, els beneficiaris i les terceres persones relacionades amb l'objecte de la subvenció, que resten obligades a facilitar l'exercici de les funcions que corresponen a la Intervenció General, i, en particular, ha d'afectar:

a) La documentació justificativa i els antecedents que es creguin necessaris per a comprovar l'aplicació de la subvenció i la possibilitat d'obtenir-ne una còpia.

b) L'ampliació del control a les persones físiques o jurídiques que intervinguin en la justificació dels fons públics percebuts dels seus drets fonamentals.

c) L'accés a locals o al domicili de la persona beneficiària, amb l'autorització prèvia d'aquesta o, si no n'hi ha, amb la de l'òrgan judicial competent.

5. En el supòsit que es produeixi resistència al control, la Intervenció General ha de realitzar el que estableix l'apartat 8. A aquests efectes s'ha de considerar resistència al control tota conducta del subjecte controlat tendint a dilatar, entorpir o impedir les actuacions de control, i en particular:

a) La no-presentació o la presentació parcial, per causa injustificada, de la informació requerida per la Intervenció General. Es considera no presentada la informació si en el termini de deu dies des del requeriment no es presenta o es presenta parcialment i, reiterada la sol·licitud, no s'obté en un nou termini d'igual durada.

b) La negativa indeguda a permetre l'entrada o la permanència en finques i locals.

c) Les coaccions o la manca de la consideració deguda al personal que efectua el control.

6. Un cop realitzats els controls, la Intervenció General ha d'elevat a l'òrgan concedent un informe que n'inclouï els resultats.

7. Si s'acredita que la persona beneficiària ha incorregut en algun dels supòsits definits per l'article 99, incloent-hi la resistència al control, l'informe ha de proposar l'inici del procediment de revocació, a fi d'obtenir el reintegrament total o parcial de la subvenció. Amb aquesta finalitat, la Intervenció General pot proposar també a l'òrgan concedent o a la Tresoreria l'adopció de la mesura cautelar establerta per l'article 98.2.

8. En el supòsit de resistència al control de qualsevol dels subjectes a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, la Intervenció General ha de proposar, a més de la revocació, l'inici del procediment sancionador d'acord amb el que estableix en l'article 101.

9. Un cop efectuades les propostes, l'òrgan concedent ha d'iniciar els expedients corresponents, dels quals ha de formar part el damunt dit informe, llevat que, pel fet de discrepar d'aquest o de la proposta, s'aculli al procediment establert per l'article 67. Si, com a resultat de l'expedient de revocació, la proposta de resolució difereix de la feta per la Intervenció General, cal donar-li audiència abans de la resolució de l'expedient, sens perjudici del dret d'audiència que igualment correspon a les persones beneficiàries, a les entitats col·laboradores i en general a qualsevol subjecte afectat per l'esmentada proposta.

10. De conformitat amb l'article 18.1 del text refós de la Llei general pressupostària, amb els reglaments de la Unió Europea núm. 2064/97 i 4045/89 i amb les altres normes aplicables, correspon, en l'àmbit de Catalunya, a la Intervenció General de la Generalitat l'elaboració i l'execució dels plans de control sobre beneficiaris d'ajudes finançades total o parcialment amb fons comunitaris.

11. La notificació de l'inici de les actuacions de control implica la interrupció de la prescripció del dret de l'administració a la revocació de les subvencions atorgades i a rescabalar-se, si escau, de les quantitats indegudament percebudes pel beneficiari i dels possibles interessos que corresponguessin. En el supòsit que l'esmentat control es perllongui en el temps més del termini establert legalment, sens perjudici de les possibles pròrrogues i suspensions del termini, no produeix l'efecte d'interrupció anterior.

SECCIÓ QUARTA

Del reconeixement de l'obligació, de les revocacions i dels pagaments

Article 98

1. El reconeixement de l'obligació i el pagament posterior de la subvenció al beneficiari es produeix si aquest ha justificat, a judici del con-

cedent i d'acord amb la normativa aplicable, la realització de la totalitat de l'objecte de la subvenció, el compliment de les condicions i les seves finalitats. Excepcionalment, si ho estableixen les bases, i amb la justificació prèvia per raó de l'objecte o del subjecte, es poden acordar bestretes amb caràcter previ a la justificació o als pagaments a compte que comportin pagaments parcials, amb la justificació prèvia de l'import equivalent.

2. Un cop acordat l'inici del procediment de revocació, o amb caràcter previ en el supòsit que indica l'article 97.8, com a mesura cautelar, la Tresoreria pot adoptar, a proposta de l'òrgan concedent o de la Intervenció General, la retenció de les quantitats pendents d'abonar al perceptor, sense ultrapassar, en cap cas, l'import que fixin la proposta o la resolució d'inici de l'expedient, amb els interessos de demora meritats fins aquell moment. La imposició d'aquests s'ha d'acordar per resolució motivada, que s'ha de notificar a la persona beneficiària, amb indicació dels recursos pertinents, i és aplicable el règim jurídic següent:

a) Es pot adoptar, si hi ha indicis racionals que permetin preveure la impossibilitat d'obtenir el rescabament, o si aquest es pot veure frustrat o greument dificultat, i, en especial, si el perceptor fa actes d'ocultació, gravamen o disposició dels seus béns.

b) Ha d'ésser proporcional a la finalitat que es pretén aconseguir, i en cap cas no s'ha d'adoptar si pot produir efectes de reparació difícil o impossible.

c) S'ha de mantenir fins que es dicti la resolució que posa fi a l'expedient de revocació, i no pot ultrapassar el període màxim que es fixa per a tramitar-lo. En el cas de pròrroga del procediment de revocació, s'ha de mantenir la mesura per a un termini equivalent.

d) S'ha d'aixecar en el cas que la resolució que es dicti sigui contrària a la revocació, que desapareguin les circumstàncies que la van originar o, en el cas de l'article 97.8, que hagi transcorregut un mes des de la retenció sense que es dicti la resolució d'inici de l'expedient. També s'ha d'aixecar si la persona beneficiària proposa la substitució per una garantia que es consideri suficient.

3. És un requisit necessari per a percebre subvencions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat el compliment pels beneficiaris de les seves obligacions tributàries davant la Generalitat. La Tresoreria ha de comprovar, amb caràcter previ al pagament de les subvencions o les bestretes, aquest compliment, i en cas contrari, s'ha d'iniciar el procediment de compensació dels crèdits a percebre pel beneficiari fins a satisfer els deutes pendents, tant si són de naturalesa tributària com si no ho són.

Article 99

1. Són causes de revocació:

a) L'incompliment de l'obligació de justificació.

b) L'obtenció de la subvenció sense reunir les condicions requerides.

c) L'incompliment de la finalitat per a la qual la subvenció fou concedida, totalment o parcialment, en haver destinat les quantitats percebudes a finalitats diferents.

d) L'incompliment de les condicions imposades als beneficiaris amb motiu de la conces-

sió de la subvenció, incloent-hi l'obstrucció de les actuacions de control o la resistència a permetre-les de manera que s'impedeixi comprovar l'acreditació d'haver realitzat l'objecte de la subvenció.

e) En el supòsit indicat per l'article 94.1, regla quarta, per l'excés obtingut sobre el cost de l'activitat desenvolupada.

Article 100

1. Si l'òrgan concedent, com a conseqüència de la seva actuació de comprovació, o en el cas de l'article 97.7, acreditada que s'ha produït alguna de les causes de revocació, ha d'iniciar la tramitació de l'expedient oportú, d'acord amb les regles següents:

a) El termini per a concloure l'expedient és de sis mesos, a comptar des de la data en què es notifiqui la resolució d'inici de l'expedient, que ha d'ésser dictada per l'òrgan que va signar la resolució de concessió. Es pot prorrogar, excepcionalment i amb motivació, i d'acord amb el que determinen les normes reguladores del procediment administratiu comú, aquest termini per un període no superior a tres mesos.

b) El procediment es resol d'acord amb el que determinen les normes reguladores del procediment administratiu comú, i en tot cas s'ha de reconèixer a les persones interessades el dret a efectuar al·legacions, proposar mitjans de prova, i el preceptiu tràmit d'audiència previ a la proposta de resolució que posi fi a l'expedient.

2. Si la resolució estableix que s'ha produït una causa de revocació, s'ha d'acordar, d'acord amb la normativa reguladora dels ingressos de dret públic, el reintegrament total o parcial de les quantitats percebudes i l'exigència dels interessos legals des de la data de pagament de la subvenció o, en el cas que s'hagin pagat bestretes, des de la data límit que es va fixar a la persona beneficiària per a justificar el compliment de la finalitat que va motivar la concessió, o des que es va efectuar el pagament, si aquest fos posterior. En tot cas, l'incompliment de l'obligació de reintegrament pot originar l'execució de les garanties prestades.

3. Els beneficiaris, les persones físiques o jurídiques, han de respondre directament de les quantitats a retornar; pel que fa a les persones jurídiques, en són responsables subsidiaris els administradors que van votar favorablement els acords que són causa de l'incompliment o no s'hi van oposar o els van consentir i, en el cas que s'hagin dissolt, de les obligacions pendents. La responsabilitat és solidària per als socis o participants en el cas de dissolució o de liquidació i fins al límit de la quota de liquidació.

4. El termini de prescripció del dret de la Generalitat a la revocació i, si escau, el rescabament dels fons rebuts per beneficiaris de subvencions és de cinc anys a comptar des de la data de finalització del termini de justificació de l'objecte de la subvenció, o bé des de la data de presentació dels justificants corresponents, si és anterior.

SECCIÓ CINQUENA

De les infraccions i de les sancions

Article 101

1. Són infraccions administratives en matèria de subvencions:

a) Dels beneficiaris:

Primer. L'obtenció d'una subvenció falsejant les condicions requerides per a fer-ne la concessió o ocultant dades que n'haurien impedit o dificultat la concessió.

Segon. La destinació de les quantitats percebudes, parcial o totalment, a finalitats diferents per a les quals fou concedida la subvenció.

Tercer. L'incompliment, per raons imputables al beneficiari, de les obligacions imposades per a la concessió de la subvenció.

Quart. La negativa a permetre les actuacions d'inspecció, comprovació i control a efectuar per l'ens concedent o l'entitat col·laboradora, si és el cas, o bé per la Intervenció General i la resta d'òrgans de control, o l'obstrucció d'aquelles actuacions.

Cinquè. La manca de comunicació a l'ens concedent o l'entitat col·laboradora, si és el cas, de l'obtenció de subvencions o ajuts per a la mateixa finalitat procedents de qualsevol administració pública, i també la modificació de qualsevol circumstància que hagi servit com a fonament per a la concessió de la subvenció.

Sisè. La manca de justificació, en tot o en part, de l'aplicació dels fons percebuts o la justificació fora del termini establert per a acreditar la realització de l'objecte de la subvenció.

Setè. La manca d'acreditació davant l'administració concedent o l'entitat col·laboradora, si és el cas, del compliment de les obligacions imposades per a la concessió de la subvenció.

b) De les entitats col·laboradores:

Primer. La manca de lliurament als beneficiaris dels fons rebuts, d'acord amb els criteris establerts per les normes reguladores de les subvencions.

Segon. La negativa a permetre les actuacions de comprovació i de control que, respecte a la gestió dels fons percebuts, puguin efectuar l'ens concedent o els òrgans de control, o l'obstrucció d'aquestes actuacions.

Tercer. La manca de verificació, si escau, del compliment de les condicions determinades en l'atorgament de la subvenció.

Quart. La manca de justificació davant l'ens concedent de l'aplicació dels fons percebuts o la manca de lliurament de la justificació presentada al beneficiari.

c) De terceres persones relacionades amb l'objecte de la subvenció: la negativa a permetre les actuacions de comprovació i de control que, respecte a l'acreditació de la realització de l'objecte de la subvenció, puguin efectuar els òrgans de control, o l'obstrucció d'aquestes actuacions.

2. Les infraccions administratives tipificades per l'apartat 1 poden ésser molt greus, greus i lleus, d'acord amb la classificació següent:

a) Tenen la consideració d'infraccions molt greus, en el cas dels beneficiaris, les definides pels punts primer, segon i tercer de la lletra a de l'apartat 1. En el cas de l'entitat col·laboradora, la infracció definida pel punt primer de la lletra b de l'apartat 1. Tant per al beneficiari com per a l'entitat col·laboradora, la reincidència, en l'espai de tres anys, en la comissió d'infraccions greus té la consideració d'infracció molt greu quan així hagi estat declarat per resolució ferma en la via administrativa.

b) Tenen la consideració d'infraccions greus, en el cas dels beneficiaris, les definides pels punts quart i cinquè de la lletra a) de l'apartat 1. En el cas d'entitat col·laboradora, les infraccions de-

finides pels punts segon i tercer de la lletra b de l'apartat 1. En el cas d'un tercer, la infracció definida per la lletra c) de l'apartat 1. Tant per al beneficiari i l'entitat col·laboradora com per a un tercer, la reincidència, en l'espai de tres anys, en la comissió d'infraccions lleus té la consideració d'infracció greu quan hagi estat declarat per resolució ferma en la via administrativa.

c) Tenen la consideració d'infraccions lleus, en el cas dels beneficiaris, les definides pels punts sisè i setè de la lletra a) de l'apartat 1. En el cas d'entitats col·laboradores, les definides pel punt quart de la lletra b) de l'apartat 1.

3. Són responsables de les infraccions els beneficiaris o beneficiàries, les entitats col·laboradores i els tercers que realitzin les conductes tipificades per aquest article.

4. Les infraccions molt greus prescriuen als cinc anys, les greus als tres anys i les lleus a l'any. El termini de prescripció comença a comptar-se des del dia en el qual s'ha comès la infracció.

Article 102

1. Les infraccions administratives es sancionen d'acord amb la classificació següent:

a) Infraccions molt greus.

Primer. Multa del doble al triple de la quantitat indegudament obtinguda o aplicada o, en el cas d'una entitat col·laboradora, dels fons rebuts. En el cas d'un tercer, multa de fins a la quantitat obtinguda pel beneficiari o beneficiària.

Segon. Pèrdua pel beneficiari o beneficiària, per l'entitat col·laboradora i pels tercers, del dret a obtenir subvencions de la Generalitat, de les seves entitats autònomes i del seu sector públic durant el període de tres a cinc anys, i també, i durant el mateix període, pèrdua del dret a ésser designats entitat col·laboradora.

Tercer. Prohibició durant el període de tres a cinc anys per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, les seves entitats autònomes i el seu sector públic.

b) Infraccions greus:

Primer. Multa de fins al doble de la quantitat indegudament obtinguda o, en el cas d'una entitat col·laboradora, dels fons rebuts. En el cas d'un tercer, multa de fins a la quantitat obtinguda pel beneficiari o beneficiària.

Segon. Pèrdua pel beneficiari o beneficiària, per l'entitat col·laboradora i pels tercers, del dret a obtenir subvencions de la Generalitat, de les seves entitats autònomes i del seu sector públic durant el període d'un any a tres anys, i també, i durant el mateix període, pèrdua del dret a ésser designats entitat col·laboradora.

Tercer. Prohibició durant el període d'un any a tres anys per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, les seves entitats autònomes i el seu sector públic.

c) Infraccions lleus:

Primer. Multa d'una quantitat igual a la percebuda indegudament o a la de l'import de la quantitat no justificada o, en el cas d'una entitat col·laboradora, dels fons percebuts.

Segon. Pèrdua pel beneficiari, per l'entitat col·laboradora i pels tercers, del dret a obtenir subvencions de la Generalitat, de les seves entitats autònomes i del seu sector públic durant el període d'un any, i també, durant el mateix període, pèrdua del dret a ésser designats entitat col·laboradora.

Tercer. Prohibició, durant el període d'un any per a contractar amb l'Administració de la Ge-

neralitat, les seves entitats autònomes i el seu sector públic.

2. Per a la imposició de les sancions anteriors cal atendre a:

a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.

b) La naturalesa dels perjudicis causats.

3. Les sancions establertes són independents de l'exigència a l'infractor de l'obligació de reintegrament establerta per aquesta Llei.

4. Les sancions imposades per les infraccions molt greus prescriuen als quatre anys, les imposades per infraccions greus als tres anys i les imposades per infraccions lleus a l'any. El termini de prescripció comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què tingui ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció.

5. Les resolucions fermes per les quals s'imposin sancions s'han de notificar, i si escau publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, en les condicions i en els supòsits establerts per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 103

La responsabilitat subsidiària de la obligació de les sancions establertes per aquesta Llei es regeix pel que estableix l'article 100.3.

Article 104

1. El procediment per a la imposició de les sancions establertes per aquesta Llei s'ha de tramitar d'acord amb el que disposa la normativa general del procediment sancionador aplicable a l'Administració de la Generalitat.

2. Són òrgans competents per iniciar el procediment sancionador els que hagin formulat les propostes de resolució de concessió de subvencions. És competent per a la resolució del procediment sancionador, en les infraccions lleus i greus, el conseller o la consellera del departament que hagi concedit la subvenció o al qual sigui adscrit l'ens concedent. La resolució de les infraccions molt greus és competència del govern de la Generalitat.

Article 105

1. En el cas d'ajuts finançats amb càrrec als fons comunitaris, el règim d'infraccions i sancions és l'establert per la reglamentació comunitària específica. Amb caràcter subsidiari, hi són aplicables les normes establertes per aquesta Llei.

2. Les sancions imposades en aplicació dels preceptes de la normativa comunitària, quan així s'estableixi, són imputables als fons estructurals corresponents.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Mentre el Parlament de Catalunya no promulgui les normes corresponents i el Govern de la Generalitat no dicti les disposicions reglamentàries, regiran les normes i disposicions anàlogues de l'Estat, d'acord amb la disposició transitòria segona de l'Estatut, en tot allò que no estigui en contradicció amb les lleis i els reglaments catalans.

Segona

Les transferències de cabals afectats a serveis traspassats per l'Administració de l'Estat podran

ésser objecte de redistribució en els termes dels articles 42 i 43 d'aquesta Llei. D'aquesta redistribució, se'n donarà compte al Parlament.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei és d'aplicació a les empreses a què fa referència la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, en tot allò en què no s'oposi a la seva regulació específica.

(02.357.052)

DECRET LEGISLATIU

4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.

La disposició final segona, apartat 4, de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives, va autoritzar el Govern de la Generalitat perquè en el termini màxim d'un any, a comptar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, refongués en un Text únic la Llei 2/1985, de 14 de gener, de l'Institut Català de Finances, incorporant-hi les modificacions introduïdes mitjançant aquesta Llei de mesures fiscals i les introduïdes a les lleis de pressupostos posteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada, així com per les lleis següents:

Llei 5/1996, de 20 de maig, de modificació de la Llei 2/1985, de 14 de gener.

Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

Llei 15/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

Així mateix, l'apartat 4 de la disposició final segona va establir que l'autorització per a la refosa incloïa també la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar aquestes disposicions, així com l'obligació d'efectuar la conversió a la unitat monetària euro de tots els imports a què fan referència les disposicions que han d'integrar el Text refós.

Per tant, en exercici de la delegació esmentada, d'acord amb el dictamen emès per la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article únic

S'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que es publica tot seguit.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret legislatiu entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 24 de desembre de 2002

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC HOMS I FERRET
Conseller d'Economia i Finances

TEXT REFÓS

de la Llei de l'Institut Català de Finances

CAPÍTOL 1

Naturalesa i règim jurídic

Article 1

1. L'Institut Català de Finances és una entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya que es regeix per aquesta Llei i per les disposicions reguladores de l'estatut de l'empresa pública catalana i de les finances públiques de Catalunya. L'Institut té per finalitat contribuir a l'exercici de les competències executives que l'Estatut d'autonomia de Catalunya confereix a la Generalitat sobre el sistema financer, i actua com a instrument principal de la política de crèdit públic de la Generalitat.

2. L'Institut Català de Finances té personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa, econòmica i financera, un patrimoni propi i plena capacitat d'obrar per complir les seves finalitats. En conseqüència, l'Institut pot adquirir, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota mena de béns, concertar crèdits, fer contractes i convenis d'acord amb la normativa que li sigui aplicable, obligar-se, interposar recursos i executar les accions establertes per les lleis.

3. L'activitat de l'Institut Català de Finances s'ajusta a les normes de dret civil, mercantil i laboral que li són aplicables, sens perjudici que estigui sotmesa al dret administratiu quan correspongui segons la legislació vigent, en especial pel que fa a les activitats referents a la seva relació amb l'Administració de la Generalitat.

Article 2

En l'exercici de les seves funcions, l'Institut Català de Finances s'ha d'ajustar a les disposicions de la Llei de pressupostos i a les directrius que en relació amb la política econòmica general li assenyalen el Govern.

Article 3

1. L'actuació de l'Institut s'ha de sotmetre a les bases de l'ordenació de l'activitat econòmica general, de l'ordenació del crèdit i la banca i a la política monetària de la Unió Europea.

2. Amb aquesta finalitat, l'Institut ha de vetllar per la coordinació de la seva activitat amb la dels òrgans i les institucions estatals i comunitàries responsables de la política econòmica i monetària.

Article 4

1. Per complir les seves funcions, l'Institut Català de Finances pot utilitzar els instruments de dret públic i de dret privat adequats i signar convenis de col·laboració, concerts i protocols d'actuació amb qualsevol administració pública i qualsevol ens o institució públic o privat. La signatura d'aquests convenis, concerts i protocols d'actuació correspon al conseller o consellera d'Economia i Finances.

2. Les operacions que l'Institut faci en compliment de la seva activitat amb persones físiques i amb entitats jurídiques s'han de sotmetre a les normes de dret privat, en les condicions establertes per l'article 11.

3. L'Institut Català de Finances, sense autorització administrativa prèvia, pot alienar directament els béns immobles o mobles que hagi adquirit en procediments judicials seguits en

defensa de les prestacions que tingui atorgades a tercers i, fins i tot, els que s'adquireixin en pagament de deutes de què sigui creditor. Així mateix, pot adjudicar directament contractes d'explotació respecte dels béns esmentats.

Article 5

El Departament d'Economia i Finances actua com a òrgan de comunicació entre el Govern i l'Institut. L'activitat de l'Institut s'ha de sotmetre a les directrius específiques que rebrà del Departament esmentat, el qual aprova també les condicions a les quals s'han d'ajustar les operacions creditícies i d'aval de l'Institut.

CAPÍTOL 2

Funcions

Article 6

1. L'Institut Català de Finances dirigeix i coordina, per mitjà de les instruccions oportunes, l'activitat de les institucions públiques de crèdit dependents de la Generalitat, en controla la gestió i eleva al Departament d'Economia i Finances les propostes i les observacions que calgui.

2. L'Institut ha d'informar els projectes de pressupostos, les memòries, els balanços i els comptes de resultats, així com les condicions a què s'han de sotmetre les operacions d'aquestes entitats.

Article 7

L'Institut Català de Finances pot representar la Generalitat en qüestions financeres i creditícies davant l'Administració de l'Estat, el Banc d'Espanya i les institucions de crèdit oficial, i els òrgans equivalents de la Unió Europea, en aquelles matèries que li delegui el Govern o el Departament d'Economia i Finances.

Article 8

Pertoca a l'Institut Català de Finances d'informar els òrgans competents del nomenament de les persones que tindran la representació de la Generalitat de Catalunya en entitats financeres públiques i privades de qualsevol àmbit, llevat dels casos en què aquesta representació és encomanada a un Departament o a una entitat determinada.

Article 9

1. L'Institut presta els serveis de tresoreria de la Generalitat que el Govern li encomana.

2. L'Institut Català de Finances pot concedir a la Generalitat i a les seves entitats de caràcter públic bestretes de tresoreria per un termini no superior a un any. Els cabals anticipats no poden excedir en cap cas el 12% de les despeses anuals autoritzades per la Llei de pressupostos.

Article 10

1. L'Institut Català de Finances, per delegació del Govern, pot exercir la gestió financera de les emissions de deute públic o d'altres títols similars de la Generalitat i de les seves entitats autònomes.

2. El Govern li pot demanar un informe sobre l'oportunitat i les condicions de les emissions de deute públic o d'altres actius financers emesos per la Generalitat i per les seves entitats